

Ik ben je moeder, zei ze tegen hem

Subsidiestop voor stichting die adoptiekinderen verenigt met hun ouders

Geadopteerde kinderen gaan vaak op zoek naar hun biologische ouders. De enige instelling die daarbij helpt, verdwijnt. Toch is die hulp nodig, zeggen deskundigen.

Door onze redacteur
FREDERIEK WEEDA

ROTTERDAM. Bart de Jong (42) kreeg achttien jaar geleden een brief van een stichting die 'Fiom' heette. Hij had er nog nooit van gehoord. De instelling bleek mensen te helpen met vragen over ongewenste zwangerschap en adoptie. Fiom schreef De Jong dat een vrouw hem zocht. Ze zei dat ze zijn biologische moeder was. En dat was ze.

De Stichting Fiom, die sinds 1930 biologische ouders en kinderen met elkaar in contact brengt, verliest eind dit jaar 60 procent van haar subsidie. Bijna 5.000 mensen hebben een petitie getekend om minister Schippers (VVD, Gezondheidszorg) te overtuigen de subsidie van 5,2 miljoen euro per jaar te behouden.

'Fiom-hulp moet blijven', heet de petitie die vandaag is overhandigd. Onder anderen ontwikkelingspsy-

choloog Martine Delfos en de Nijmeegse hoogleraar voortplantingskunde Jan Kremer hebben hem ondertekend. Aanleiding voor de bezuiniging is dat de minister niet langer specifieke doelgroepen wil subsidiëren.

Er leven in Nederland 40.000 volwassenen die zijn geadopteerd. Van hen gaan de meesten op zoek naar hun achtergrond, hun biologische ouders en familie, zegt emeritus-

'De stichting voorkomt vaak een beroep op kostbare psychische hulp' emeritus hoogleraar adoptie René Hoksbergen

hoogleraar adoptie René Hoksbergen. Fiom is de enige instelling die daarbij helpt. Er zijn negen vestigingen, verspreid door het land.

„Geadopteerden kunnen hun leven lang worstelen met hun achtergrond”, zegt Hoksbergen, die fel tegen de bezuiniging is. Ze zoeken, gemiddeld, vijf keer zo vaak psychische hulp als niet-geadopteerden. Hij wijst erop dat het aantal mensen dat ooit een kind heeft afgestaan plus het aantal geadopteerden en adoptieouders en andere direct betrokkenen,

in de honderdduizenden loopt.

Bart de Jong is zo iemand. Met de vrouw die zijn biologische moeder bleek te zijn, had hij een aantal jaren contact, dankzij Fiom. „Ik ben nuchter hoor, ik wist ook al mijn hele leven dat ik geadopteerd was”, zegt De Jong. „Maar het is toch prettig als er iemand is die je er even bij begeleidt.”

Het contact met haar hield niet stand, om tal van redenen. Bart De

Jong: „Dat je dezelfde genen deelt, is fijn om te weten, maar wil niet zeggen dat je per se een goede relatie krijgt.”

Later zocht hij zelf, via Fiom, zijn biologische vader. Die bleek al te zijn overleden. Hij zou de moeder van Bart hebben verkracht, waardoor ze zwanger werd. In 1970, toen hij werd geboren, was het voor een alleenstaande moeder niet makkelijk om zich staande te houden. „Het gezin was toen de hoeksteen van de samenleving.”

Fiom helpt ook vrouwen die onbe-

doeld zwanger zijn geraakt en hun familie. Er komen vrouwen die zwanger zijn door incest of verkrachting, kinderen die hun donorgader zoeken (vroeger doneerden mannen sperma anoniem) én ongewenst kinderloze echtparen. Een op de zes echtparen is ongewenst kinderloos, volgens de Fiom.

Wel is de groep die er hulp zoekt in de loop der jaren wat veranderd, zegt Hoksbergen. Het gaat vaker om allochtone vrouwen voor wie ongewenste zwangerschap of een afgestaan kind een groot taboe is. „Door haar gespecialiseerde aanpak voorkomt Fiom vaak dat er een beroep moet worden gedaan op langdurige hulp van psychologische of psychiatrische aard. Hulp die veel kostbaarder is.”

Hoksbergen betreurt het dat de minister meent dat de huisarts voldoende mogelijkheden en kennis heeft om deze groepen te helpen. „Dit is niet onderbouwd. De Fiom weet dat intieme problemen als bijvoorbeeld wel of geen abortus, vaak juist niet worden besproken met de huisarts, die vaak de huisarts is van de ouders van de zwangere. Huisartsen verwijzen nota bene juist zelf vaak naar de Fiom.”